

ใน ค.ศ. 1834 ความนิยมที่มีต่อเขาก็สิ้นสุดลงอย่างกะทันหันทำนองเดียวกับที่มันเริ่มต้นขึ้นคือเมื่อ **The Martyrdom of St. Symphorian** เสร็จสมบูรณ์ พวกนักวิจารณ์ในกรุงปารีส ผู้บด้นั้นหันไปนิยมภาพแบบโรแมนติกของเดอลาครัวซ์ก็วิพากษ์วิจารณ์กันเสียไม่มีชิ้นดี แองเกรอซก็เลยหาหน้ไปจากกรุงปารีส และตั้งใจว่าจะไม่แสดงงานที่นั่นอีกต่อไป เขาจากปารีสเพื่อไปเป็นผู้อำนวยการสถาบันศิลปะฝรั่งเศสในโรม แต่ความสำเร็จในงานชิ้นหลังของเขา **Stratonice** (สตรีนาโตนิซ) ทำให้เขากลับคืนสู่กรุงปารีสอีกใน ค.ศ. 1841 ด้วยความสนใจชิ้น งานสำคัญที่แองเกรอซได้รับทำเป็นชิ้นสุดท้าย ก็คือโครงการตกแต่งปราสาท Dampierre แต่ด้วยเหตุที่เขาได้รับความสะเทือนใจอย่างมากในมรณกรรมของภรรยา และมีความยากลำบากในการเขียนภาพบนผนังตึก ทำให้เขาทำงานในปี ค.ศ. 1849 งานสำหรับประดับอาคารอีกชิ้นหนึ่งที่เขากำทำก็คือ ภาพ **Apotheosis of Napoleon I** (สรรเสริญนโปเลียน) สำหรับศาลากลางจังหวัดที่เขียนเสร็จเมื่อปี ค.ศ. 1853 แต่ถูกไฟไหม้เสียในปี ค.ศ. 1871

แองเกรอซยังคงเขียนภาพเหมือน ภาพเรื่องราวทางศาสนา ภาพเปลือย และภาพกลุ่มคนต่อไปที่สำคัญก็คือ **The Turkish Bath** ซึ่งทำเสร็จในปี ค.ศ. 1863 ในโอกาสที่เปิดการแสดงศิลปกรรมย้อนหลังของเขา ณ กรุงปารีส เมื่อ ค.ศ. 1855 เขาได้รับบรรดาศักดิ์ “Grand Officer of the Legion of Honor” ด้วย ช่วงสุดท้ายของชีวิตแองเกรอซมีลูกศิษย์มากมายที่จะดำเนินรอยต่อไปในแนวคลาสสิกอันเป็นทางตรงกันข้ามอย่างมากกับงานของเดอลาครัวซ์และพวกโรแมนติก แองเกรอซได้รับแต่งตั้งเป็นวุฒิสมาชิกในปี ค.ศ. 1862 แล้ววัยชราที่มีพลานามัยสมบูรณ์ก็สิ้นสุดลงเมื่อเขาเสียชีวิตในเดือนมกราคม ค.ศ. 1867 รวมอายุได้ 87 ปี

3. อองตวน จอง โกรซ (Antoine Jean Gros)

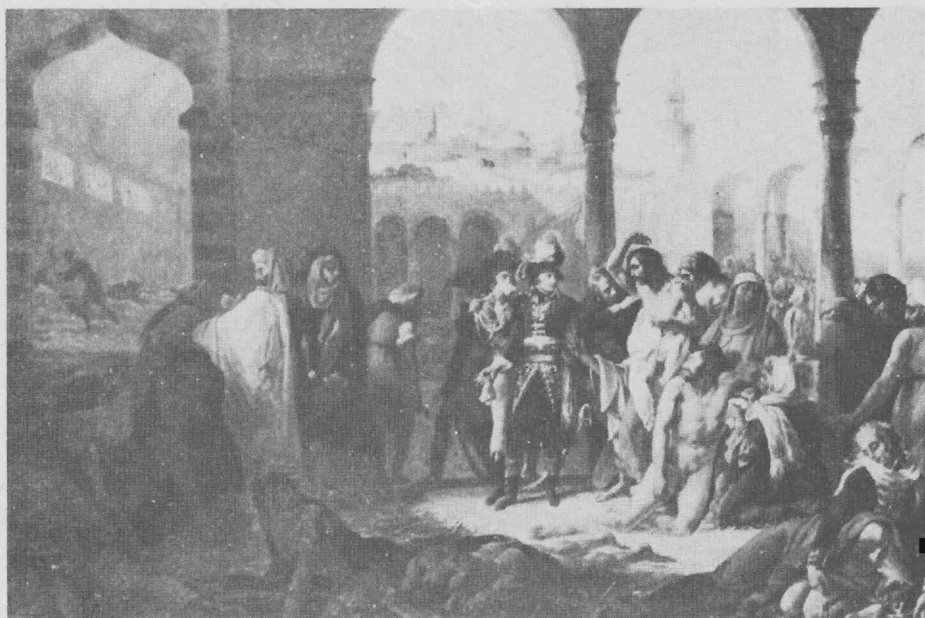
ศิษย์คนโปรดของดาวิ จิตรกรนีโอคลาสสิก

ภาพเขียนตัวเองของโกรซ

องตวน จอง โกรซ เกิดในกรุงปารีสเมื่อ ค.ศ. 1771 มีบิดามารดาเป็นผู้อยู่ในวงการศิลปะ เขาศึกษาอยู่กับตาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1785 จนถึง ค.ศ. 1792 แม้จะไม่อาจคว้ารางวัล Prix de Rome มาได้ เขาก็ไปอิตาลีเองในปี ค.ศ. 1794 โดยไปทำงานอยู่ในเจนัวและฟลอเรนซ์เป็นส่วนใหญ่ ในปี ค.ศ. 1796 เขาได้พบกับนโปเลียน ซึ่งรับเขาเข้าไปอยู่ในกองทัพชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง โดยให้ติดตามไปเลือกสรรงานศิลปะของอิตาลีส่งกลับไปยังประเทศฝรั่งเศส ร่วมกับกรรมการอีกกลุ่มหนึ่ง

โกรซกลับมามีปารีสในปี ค.ศ. 1800 และนำภาพเหมือนขนาดใหญ่ของนโปเลียนหลายภาพออกแสดงในงานแสดงศิลปกรรมประจำปี ค.ศ. 1801 และ ค.ศ. 1802 จอมทัพนโปเลียนเมื่อมองเห็นประโยชน์ที่จะได้จากจิตรกรผู้สามารถจุดความรุ่งโรจน์ให้กับอำนาจของเขาแล้ว ก็สั่งจ้างเขียนภาพขนาดใหญ่โตมโหฬารอีกชุดหนึ่ง ในจำนวนนี้มีภาพ **The Pesthouse at Jaffa** (โรงพยาบาลที่จัฟฟา)

ภาพสถานพยาบาลที่จัฟฟา ค.ศ. 1804 ภาพเขียนสีน้ำมัน $209\frac{1}{2} \times 283\frac{3}{4}$

และ **Napoleon at the Battle of Eylau** (นโปเลียนในสนามรบที่เออโล) ซึ่งมีชื่อเสียงมากที่สุด ในภาพเหล่านี้มีภาพเต็มตัวของเหล่าแม่ทัพนายกองของนโปเลียนในท่าทางแบบวีรบุรุษ โกรซใส่เนื้อหาที่ทันสมัยลงในภาพและใช้สีแบบรอมันต์ อันเป็นลักษณะที่จะสร้างจินตนาการให้กับศิลปินรุ่นต่อไป คือ เจริ์โคล์ท์และเดอลาคัวซ์ ทั้งสองยกย่องให้โกรซเป็นผู้นำทั้งทางจิตรกรรมเรียลลิสต์และโรแมนติก

ภาพนโปเลียนในสนามรบที่เอโด (บางส่วน) พิพิธภัณฑ์ลูฟวร์ ปารีส ราว ค.ศ. 1806

หลังจากที่นโปเลียนหมดอำนาจลงในปี ค.ศ. 1815 โกรซก็เปลี่ยนไปทำงานให้กับราชวงศ์บูร์บอง แต่เมื่อขาดแรงบันดาลใจที่เคยได้รับในสมัยของนโปเลียน ภาพเขียนของเขาก็ตกต่ำลงในเวลาไม่นาน ดาวิซึ่งขณะนั้นลี้ภัยอยู่ต่างประเทศได้ขอให้โกรซรับช่วงสอนศิษย์ของเขาต่อไป โดยหวังว่าโกรซจะช่วยป้องกันศิลปะนีโอคลาสสิกไว้ได้จากศิลปะโรแมนติกที่กำลังแพร่หลายมากขึ้นทุกที (ซึ่งความจริงแล้ว โกรซดูเหมือนจะมีจิตใจเอนเอียงไปทางศิลปะแบบใหม่มากกว่า) งานจิตรกรรมชิ้นหลัง ๆ ของเขาถ้าไม่นับภาพเหมือนแล้ว ก็ล้วนแต่เป็นภาพในเทพนิยายและภาพพิธีศพทั้งสิ้น ซึ่งก็รวมทั้งภาพขนาดมหึมาชื่อ **Apotheosis of the Bourbons** (เดิมชื่อ Apotheosis of Napoleon เมื่อได้รับว่าจ้างให้ทำในปี ค.ศ. 1811) ภาพนี้อยู่ที่วิหาร Pantheon ในปารีส โกรซได้รับฐานันดรศักดิ์จากพระเจ้าชาร์ลส์ที่ 10 ในปี ค.ศ. 1825 สำหรับภาพที่เขาเขียนนี้ แต่ชีวิตในปีท้าย ๆ ของเขานั้นน่าเศร้า เขาทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์โจมตีไม่ไหว ประกอบกับความล้มเหลวในชีวิตสมรส ในที่สุดเขาก็ดำดิ่งลงในแม่น้ำแซนดับชีวิตลงด้วยตนเองในปี ค.ศ. 1835

4. เธโอดอร์ เจริ์โคลท์ (Theodore Géricault)

ผู้นำกลุ่มศิลปินโรแมนติกผู้หนึ่ง

เจริญ์โคลท์เกิดที่เมืองรวงในฝรั่งเศส เมื่อปี ค.ศ. 1791 ครอบครัวที่มีฐานะดีของเขาย้ายมาอยู่ปารีสเมื่อเขายังเป็นเด็ก เขาเคยเป็นศิษย์ของจิตรกรผู้เขียนภาพคนขี่ม้าที่นำสมัย ชื่อ แวร์เน่ และศิลปินนีโอคลาสสิกชื่อ เกแรง ภาพที่เขาทำในตอนแรก ๆ คือ **The Officer of the Imperial Guard** (นายทหารรักษาพระองค์จักรพรรดิ) ซึ่งแสดงในงานศิลปกรรมประจำปี 1812 นั้นได้รับความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ ภาพนี้แสดงอิทธิพลของโกรซ์ให้เห็นอยู่เต็มที่ เจริ์โคลท์รักและหลงใหลม้ามาก ภาพในยุคแรก ๆ ของเขามักจะเป็นทหารม้ากับม้าเสียส่วนใหญ่ การเขียนภาพตามเค้าความจริงโดยใส่อารมณ์ลงไปด้วยนั้น เมื่อประกอบเข้ากับสิ่งที่ใช้ในลักษณะเดียวกับของรูเบนส์ด้วยแล้ว ทำให้ได้ภาพโรแมนติกที่มีรสชาติใหม่ๆ เข้ามาสู่วงการจิตรกรรมฝรั่งเศสในอีกแบบหนึ่ง

ภาพเขียนตัวเองของเจริญ์โคลท์

ใน ค.ศ. 1816 เจริ์โคลท์ไปติดตามหลังจากประสบกับปัญหากระหม่อม เขาอยู่ที่นั่นหนึ่งปีใช้เวลาลอกเลียนภาพของจิตรกรต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของไมเคิลแองเจโล พร้อมกับนั้นก็ศึกษาศิลปะโบราณไปด้วย เมื่อกลับคืนสู่ฝรั่งเศสในปี 1817 เขาก็ทุ่มเทชีวิตจิตใจให้กับภาพเขียนที่เตือนให้นึกถึงการอับปางของแพเมดุซา อันเป็นข้อที่ฝ่ายเสรีนิยมยกขึ้นมาโจมตีทางการเมือง เจริ์โคลท์ใช้เวลาตระเตรียมการสำหรับภาพนี้อยู่หลายสัปดาห์ ภาพนี้ชื่อ **The Raft of the Medusa** (แพ เมดุซา) เขาทดลองกับแพตัวอย่าง สัมภาษณ์ผู้รอดชีวิตกลับมาได้ แม้แต่กระทั่งศึกษาซากศพ จนกระทั่งกล่าวกันว่า ห้องทำงานของเขานั้นเหมือนกับโรงเก็บศพ ภาพนี้มีผลประทับใจอย่างลึกซึ้งเมื่อปรากฏในงานแสดงศิลปกรรมประจำปี 1819 แล้วในปี 1820 เจริ์โคลท์ก็ไปเยือนประเทศอังกฤษและอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสองปี ที่อังกฤษเขาถือโอกาสเขียนภาพการแข่งขันม้า และให้การสนับสนุนลัทธิเสรีนิยมอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการถ่ายภาพพิมพ์แสดงภาพความยากจนชั้นแค้นที่เขาไปพบเห็นในกรุงลอนดอน เมื่อกลับมาปารีสเขาได้รับว่าจ้างจากนายแพทย์ผู้หนึ่งให้ทำภาพชุดศึกษาใบหน้าของคนวิกลจริต เขาชอบงานชิ้นนี้และเขียนมันขึ้นมาด้วยความละเอียดอ่อนยิ่ง

เจริญ์โคลท์รักม้าและกีฬามันเองที่พาเขาไปสู่ความตาย เขาสิ้นชีวิตหลังจากประสบอุบัติเหตุในการขี่ม้าเมื่ออายุได้เพียง 32 ปี